

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Jacobæus, Matthias.; [Matthias Jacobæus].

[Latinsk universitetsprogram ved Anna Fincke,
Casp. Bartholins Hustrus død. Hafn. 1. Nov.
1677]

Udgivet år og sted | Publication time and place: [Hafn.], 1677

Fysiske størrelse | Physical extent:

1 bl.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

 ANNA DRUS.
JAC. MARG.
TH. FINKII

42. - 150. fol

DET KONGELIGE BIBLIOTEK

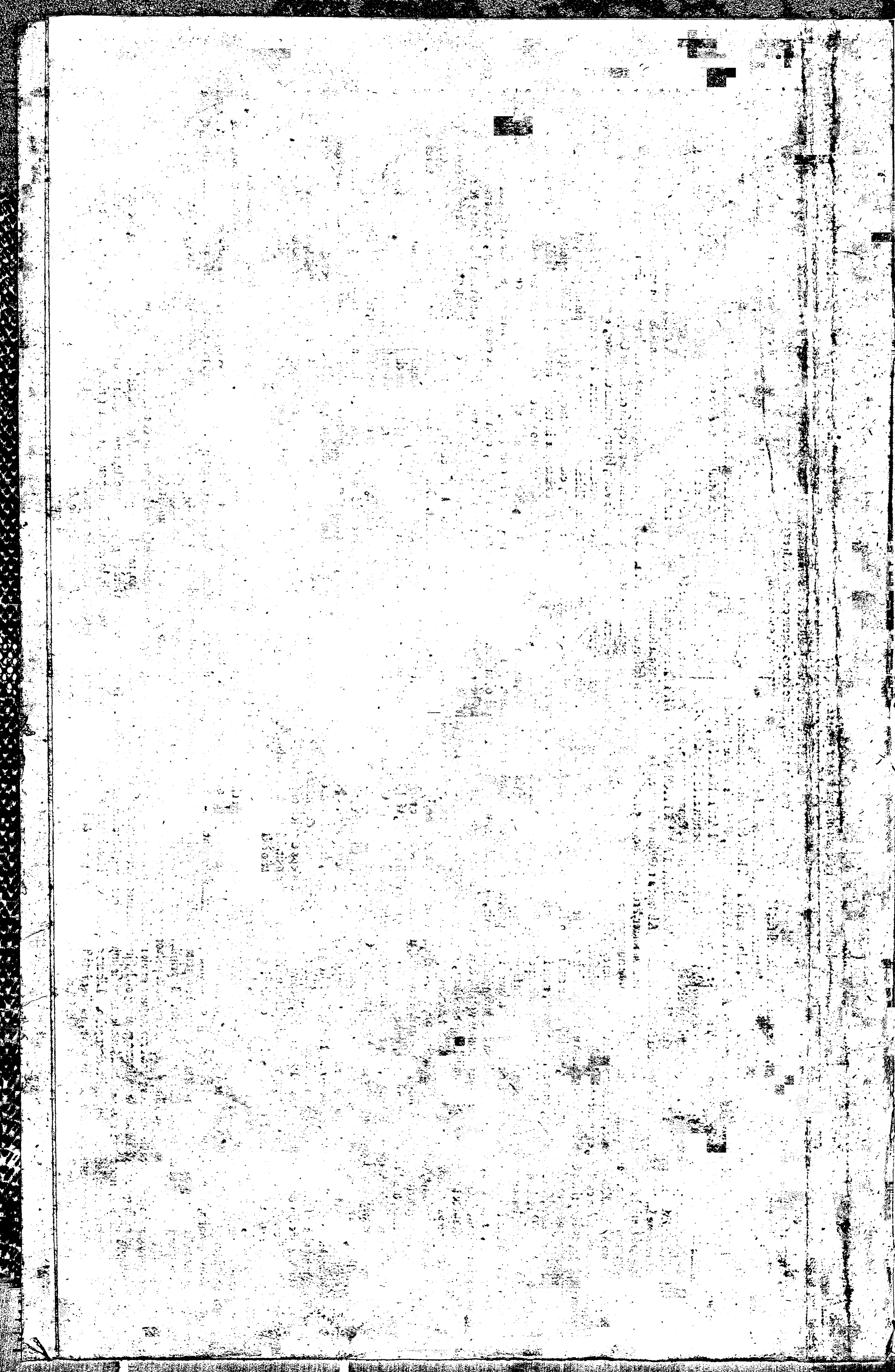

130019005810

a

*Original enclosed.
17 Apr. 1671.*

(b)

STONINGTON
MEDICAL SOCIETY
214
GEO. S. STANLEY

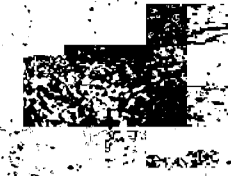
2. 7.

[Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

[Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

Handwritten text in a cursive script, likely from a medieval manuscript. The text is written in a dark ink on aged parchment, showing signs of wear and discoloration. The script is dense and fills most of the page. There are several large, decorative initials, possibly marking the beginning of new sections or chapters. The text is written in a single column, with some lines starting further to the right, suggesting a continuation from the previous page. The overall appearance is that of an ancient or historical document.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a date. It is written in the same cursive script as the main body of text. The text is somewhat faded and difficult to decipher due to the age and wear of the parchment.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by proper documentation and that the books should be kept up-to-date at all times. The second part of the document provides a detailed explanation of the accounting cycle, which consists of eight steps: 1. Analyze the business transactions, 2. Journalize the transactions, 3. Post the journal entries to the ledger, 4. Prepare a trial balance, 5. Adjust the accounts, 6. Prepare financial statements, 7. Close the books, and 8. Prepare a post-closing trial balance. The document concludes by stating that a thorough understanding of these principles is essential for any accountant.

Handwritten mark or signature at the bottom center of the page.

R E C T O R
A C A D E M I Æ R E G I Æ H A U N I E N S I S
M. CHRISTIANUS NOLDIUS

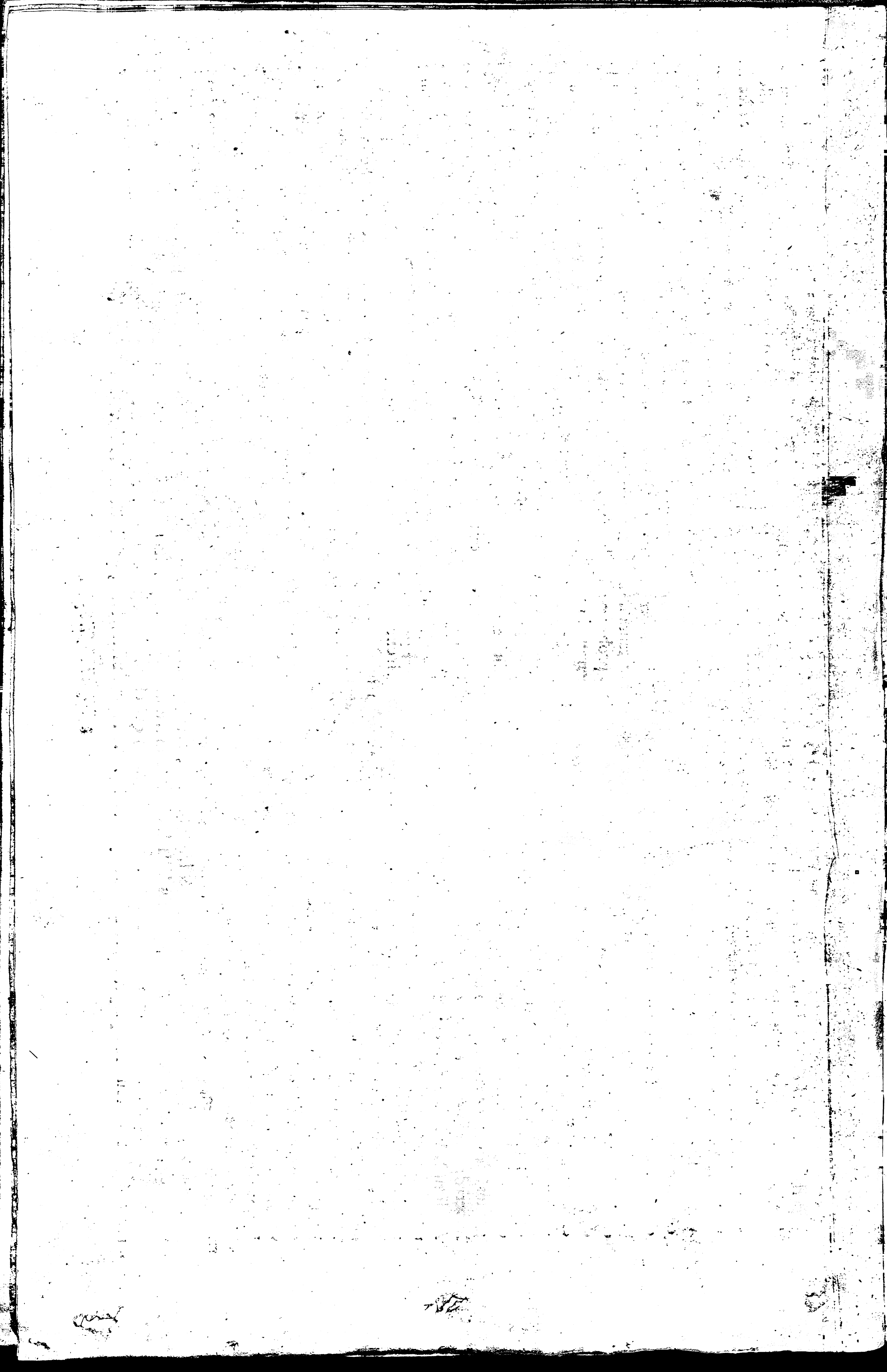
S. S. Theologiæ Professor Publicus

Academicis Civibus.

Salut.

Heu! quantum non modò delictum nobis, sed & solatium quàm plurimis ereptum, lugendum nunc indicimus; heu! quàm piam, quàm divinam & verè cœlestem animam nobis abstulit primus novi anni mensis, ex cujus auspicio, si omen in sequenti temporis partem accipiendum esset, proh! quantum doloris innocentes, quantum mœstitiæ optimi metuerent, quantum gaudii præstantissimi quicquid, quantum præsidii pauperes & afflicti amitterent! In humanis enim desit esse, quæ ad humanitatem omnem omnibus præstandam nata esse videbatur: è vita excessit, quæ multis vitæ subsidia præbebat, ipsa verò vitæ optimæ fulgentissimum erat exemplar: ex oculis hominum subducta est, quæ oculos omnium quotidie piis suis officiis oblectabat, piarum Matronarum omnium lucidissimum iubar & summum decus MARGARETA FINKIA, Thomæ filia, viri excellentissimi D. GEORGII FUIRENII, Medicinæ Doctores in hac urbe quondam experientissimi Vidua. Solvit hoc quod naturæ debuit, ac corpore, quod inter mortales gessit, deposito, ad originem suam reversa est, ut majores in cœlo functiones obiret, quæ nullis potuit fatigari in terra. Patriam habuit hanc ipsam celeberrimam, in qua obiit, Danorum urbem Hauniam; Parentes inclytâ familiâ genitos D. THOMAM FINCHIUM, æterni nominis virum & Medicinæ quondam Professore in Regia hac Academia celeberrimum; Matrem SOSTRATAM IVARI filiam, matronam omnibus virtutibus, quæ in muliebrem sexum cadere possunt, condecoratissimam. Quibus vitæ auctoribus, cum lucem anno reparatæ per Christum salutis M. D. XCV. aspexisset, Maji VII, sub horam secundam nocturnam; per solennes sacri Baptismi ritus Deo Servatori XIV. Maji consecrata fuit, ut quæ vivere modò cœperat, non hujus tantum, sed & melioris æternæque vitæ spem, Christo insita, lucisque sanctorum hæres facta, haberet. Inde inter piâs Parentum curas educata, ac Christianæ pietatis initiis, quantum tenera ætas ferebat, imbuta, quum non nisi sancta & splendida domesticæ vitæ exempla occurrerent, ad illa omnia, quæ virgineum sexum maximè ornant & perficiunt, gnaviter profecit. Ea tum in illo ætatis lubrico cœpit verè à pravis, bona à malis dignoscere, perverfos seculi mores fugere, solasque virtutes amplecti, hoc præcipuum fœminei sexus decus reputare; quo quæ eminent, hæc tantum cœteris præstant, quantum inter sidera minora, maximæ mundi luces. Ita pietatis non præceptis tantum, sed & usu quotidiano firmata, re æconomica, frugalitate, modestiâ, cœterisque virtutibus assvefacta, ad quarum studia ipsa congenitæ indolis ductu sponte ferebatur, sibi non modò animos Parentum quàm maximè adstrinxit, sed & gratiam inter omnes conciliavit. Decimum octavum annum attigerat, prius quàm ad matrimonii cogitationes animum applicare voluit; quo tempore vir excellentissimus & experientissimus D. GEORGIUS FUIREN patriciâ familiâ genitus, Medicus, Chymicus, & Botanicus hujus urbis eximius, virginis tanta virtutum famâ & laude commendatissimæ amore captus, eam sibi conjugem dari expetiit; in cujus votum, cum Deum autorem habere videretur, consentientibus carissimis Parentibus & amicis, demum descendit, ac datâ sponsæ fide, nuptias cum eo Hauniæ celebravit anno M. DC. XIII., Julii undevicesimo. Inde mater facta quinque liberorum, trium quidem masculi, duarum verò fœminei sexus, multis & maximis felicitatis argumentis effloruit. Vivere jam ante matris obitum desiderunt duo filii & una filia, è quibus maximus natus, vir excellentissimus & experientissimus D. HENRICUS FUIREN, Medicinæ Doctor celeberrimus, cujus æternam & sacram apud nos memoriam faciunt publicæ Bibliothecæ splendidum auctarium, Musici, Anatomici rarissima monumenta: Alter THEODORUS FUIREN, vir summâ eruditione & insigni rerum experientiâ clarissimus: Filia SOSTRATA, quæ viro nobilissimo & excellentissimo En. CORNELIO VEXRE Serenissimæ Regiæ Majestatis ad Hispanos Oratori & Legato nupserat. Superstites sunt, THOMAS FUIREN, vir eruditione rerumque scientiâ maximâ clarissimus: MARIA matronarum omnium maximum decus, defunctæque matris vivum exemplar, uxor carissima viri plurimum reverendi & eminentissimi, Dn. D. JOHANNIS SVANINGII, Archiepiscopi, Assessoris collegii Status, Præsidis collegii Consistorialis, S. S. Theologiæ Doctoris & Professoris in Regia hac Academia celeberrimi, ac Facultatis Theologicæ Decani. Hoc liberorum numero anctâ, inter tot insignia futuræ felicitatis argumenta, mundi inconstantiam experiri cœpit, quum virum suum carissimum amisit, qui anno M. DC. XXVIII. die Novembr. XXV. fato functus, triste sui desiderium carissimæ uxori reliquit. Orbitatem nullo alio solatio toleravit, quàm rectâ in Deum pietate, singularique in adversis omnibus constantiâ, quâ integram semper servans animum in viduitate maluit annos fere XXXVII. consumere, postquam cum beato viro ann. XV, menses IV, diesque septem traduxisset, quàm ullius mariti amplexus secundis nuptiis inire. Totum autem hoc vitæ tempus quanta pietatis, prudentiæ, æquanimiæ, constantiæ & omnis moderationis laude transegerit, nemini civium incomptum esse potest, universa civitate summas ejus virtutes pleno ore prædicante, ac maxima parte conquerente tantam sibi matronam tam repentina morte ereptam esse. Præcipua ipsi cura fuit, ut Deo sanctè viveret; secunda, ut fidem sanctis operibus probaret: quibus studiis maximè animata, sacros cœtus potissimum amavit, de verbo divino, quo rectæ prudentiæ, veræque felicitatis fundamenta continentur, in primis sollicita; sacramento corporis & sanguinis Dni. frequenter usa, quibus exercitia pietatis domestica addidit, hymnis & precibus quotidiè mane & vesperi cum totâ suâ familiâ vacans. Ad usum verò, quàm benè singula traduxerit, quæ ex verbo divino perceperat, certissimo documento esse potest tota ejus vita, quæ nil nisi pietatis & omnis honestatis illustre quoddam speculum fuit; sive sanctum quem erga maritum fovit, dum vixit, amorem spectes; sive affectum piæ erga liberos servatum, rectamque in eis non ad corrupti seculi mores, luxuriam & superbiam, sed ad probitatem, humilitatem, frugalitatem, temperantiam, cœterasque virtutes omnes educandis; sive servatam erga suos fidem, propensumque in omnes amicos studium; sive liberalem in pauperes animum, quem partim splendidis donationibus; nam Pastorum viduis 500 Imperiales, Nosocomio verò publico 1000 legavit; partim quotidianis elemosynarum erogationibus, modò palam, modò occultè factis, abundè testatum reliquit. Ad diem XVII hujus mensis, qui Martis fuit, Pleuritidis doloribus infestari gravius quàm unquam cœpit, de quo malo commodis remediis statim opportuno tempore propellendo solliciti liberi consilium & opem viri excellentissimi & experientissimi, Dni. D. PAULI MOT, Serenissimæ Regiæ Majestatis Medici aulici eximii implorarunt; cui quoque operam suam deinde rogatus adjunxit vir excellentissimus & experientissimus Dnus D. ERASMUS BARTHOLINUS, Medicinæ & Matheos in Regia hac Academiâ Professor celeberrimus; qui simul convenientia remedia ægrotæ præscripserunt. Sed omnem & amicorum & Medicorum fidelem curam elusit moriendi necessitas: quam non longè abesse animadvertens ægra, cogitationibus à mundo averfis, atque in solâ divinâ voluntate fixis, totam se ad abitum ex hac vitâ paravit. Die Veneris, qui fuit XX Januarii, virum clarissimum & multum reverendum Dnum: Mag: MICHAELM HENRICI ad se vocari curavit, cujus piâ & uberrimâ consolatione, certa de gratiâ Dei facta, corporis & sanguinis Dni nostri Jesu Christi Sacramentum sumpsit; quo refecta, quieto & patienti animo, Spiritu Dei plena recubuit, pia cum amicis inter summos dolores colloquia miscens. Redunte sub vesperam M: MICHAELE, cum ex verbo Dei prolixum solatium adferret, ipsa compositis manibus non modò verba prælegentis avidè excipiebat, verum & pulcherrimis divinæ Scripturæ sententiis insignem suam fidem declarabat, præsertim aureis illis Apostoli verbis ad Rom: VIII. v. 38. Nam mihi persuasum habeo, neque mortem, neque vitam, neque angelos, neque principatus, neque potestates, neque instantia, neque futura, neque altitudinem, neque profunditatem, neque ullam creaturam me separare posse à dilectione Dei, quæ est in Christo Jesu Domino nostro. Inde in levem somnum incidit, è quo brevi post expergefata, suspiriis quibusdam paucis & lenibus ductis, Servatori animam suam tradidit, horâ septimâ, præsentibus carissimis liberis, sororibus, aliisque amicis, postquam annos LXIX, menses VIII & dies XIV in hac mortalitate explevisset. Vestrum est, Cives Academici, matronæ tam conspicuæ & in illustre exemplum natæ, frequentes, ad horam I. pomeridianam, quâ efferendum ejus funus est, ire exequias. Valetate cives, & virtutem rectè æstimare, mortemque brevi adventuram perpendere tantis exemplis discite. P. P. Hauniæ feriâ tertiâ, pridie Calend. Febr. M. DC. LXV.

Sub Officii Nostri Sigillo.

J. Thomas Pinckney
2 May. 1696.

e

PLATE I

The first part of the history of the
plantation of the tobacco in
Virginia, is the subject of this
plate. It is divided into three
parts, the first of which is the
history of the plantation of the
tobacco in Virginia, the second
is the history of the plantation of
the tobacco in Maryland, and the
third is the history of the
plantation of the tobacco in
North Carolina.

The second part of the history of the
plantation of the tobacco in
Virginia, is the subject of this
plate. It is divided into three
parts, the first of which is the
history of the plantation of the
tobacco in Virginia, the second
is the history of the plantation of
the tobacco in Maryland, and the
third is the history of the
plantation of the tobacco in
North Carolina.

R E C T O R
REGIÆ ACADEMIÆ HAFNIENSIS
M. PETRUS SPORMAND,
HISTOR. PROFESSOR PUBL.

Lecturis ἐπιτομῶν καὶ ἐπιφανῶν πρ.

Sifas effet rerum naturam ad arbitrium suum inspiciere ac detinere, adeoq; cum Theophrasto accusare, quod cervis & cornicibus tantum indulserit, ut multa secula edurarent, homini verò cæteris animantibus imperaturo, tam exiguum ævi concesserit; paratę forent optimę mentes immatura ambitione iudicio cum illa experiri. Verum enim vero quoniam irritus est conatus cum summo rerum autore contendere, præstat in ejus voluntate ac decreto acquiescere, quàm vana & imprudenti diligentia disputare, parensne melior homini, an tristior noverca fuerit natura; præsertim cum his querelis nec legem moriendi mutaverimus, nec naturam nostram. Quamquam autem non idem spacium vitę hominum sit, cum nonnullos in ipso vitę apparatu, alios in flore ætatis vita destituat, pauci juvenes ad constantem ætatem veniant: in tanta tamen mortalitatis inconstantia, eandem fidem mortalibus præstat natura. Cum enim summum humanę vitę terminum mortalibus aliquando constituerint clarissimi sacrarum opinionum conditores, ad ætatem aliquam per venire possumus vivendo, & sexaginta, septuaginta, octoginta aut plures etiam annos conficere; supra centum vivere, paucissimis datum est. Tam lassā & velut effœta jam facta est natura, ut, sicuti alię res usu ac tempore atteruntur, & ipsa decreverit. Patrum nostrorum memoria vix eos numerabant qui multas ætates vixissent, novum quippe haud erat ad 700. aut 800. annum vitam perducere: postquam verò mortalium impietas vindictam Deo extorserat, inter alia pœnæ argumenta, ut iret homo ad pœnam pleno gradu, ætas cursum suum aut revocavit aut suppressit. Hinc illa maximi medicorum exclamatio, *Vitam brevem esse*. Quamquam si verum facere iudicium velimus, *satis longa vita*, quæ mortales variis modis exercet; quæ tam vaga est, inconstans, & mille injuriis obnoxia. Jam huc, jam illuc vagamur, veluti militantes, quos ducum ambitio versat ut pilas, dividitq; in hospitia, ea tamen lege, ut semper in procinctu sint. Neq; est quod aliquis sibi aliam polliceri velit fortunam, cum eandem experiantur omnes qui nati sunt; qui sicut aliquando cœperunt, ita & esse desinent omnes, ponentq; spiritum, qui solus hanc prærogativam habet, quod moriendi necessitati obnoxius non sit. Quocirca supervacuum est cupere vitam longævam, paucorumq; annorum accessionem votis mendicare, cum & in quieta sit à primordiis vita, & nunquam se longius proferat ætas, aut regis imperio, aut favore amicorum. Vitam enim quia precario habemus, auctori reddere, ubi eam repetere visum est, cogimur. Illustre itaq; mortalitatis naturę; variantis exemplum erit Vir Excellentissimus experientissimus & Clarissimus, plurimorum seculorum memoriã dignissimus, senex ille Venerandus, omniq; laude major,

D. THOMAS FINCKIUS.

Cujus ætatem, quia vitę humanę terminum supergressa est, quem vatum maximus in octoginta annis, si ad summum prorogari posset, olim posuit, meritò jam inter rara felicitatis humanę exempla numeramus. Quocirca omnino par est, ut tanti viri facta, vitam moresq; posteris bona fide tradamus. Ortus est THOMAS FINCKIUS in Cimbria Meridionali, seu Ducatu Slesvicensi in oppido Flensburg, Anno 1561. die Januarii 6. Patre Jacobo Finchio, Avo Jacobo, Senatorii ordinis. Matre Anna Thor-Schmeden, Virgine rarę castitatis, Thomę Thor-Schmeden Senatoris itidem Flensburgensis filiã. Hisce ille parentibus feliciter natus, à sacris, quibus initiatus est, vitam auspiciatur, adscribiturq; Christianorum contubernio. Quamquam verò matrem aliquot à partu diebus amiserat, in patris tamen sinu indulgentiaq; educatus est, ne quid sibi permetteret contra bonum morem magna pietas. Audiverat quidem in Acad. Wittebergenfi Philippum Melanchtonem, ut vel ejus eruditio sola sufficeret institutioni filii; maluit tamen prudentiæ Patru Thoma Finchii civitatis Flensburgensis Consulis, ut & Avunculi Reinholdi Thor-Schmeden ejusdem urbis Senatoris, optimam indolem tradere. In ædibus itaq; Avunculi aliquot annos non sine fructu fuit: Nam quantum in moribus, conversatione cottidiana, quantumq; in studiis M. Sebastiano Schrodero, M. Thoma Scattenbergio, diligentibus ac moderatis doctoribus, aliisq;, præstiterit, ex eo liquet, quod annos natus XVI. sedem ac magistram studiorum Argentinam elegerit, locum comitate & parcimonia mistum, ac bene compositum. Solent nonnulli peregrinationes suscipere vagas, littora, maria terrasq; oberrare, discurrere, locorumq; mutationibus inquietari, & quæ minima ac vilissima ferè sunt, æstimare, ut videlicet famam aucupentur. Hanc mortalium stultitiã FINCKIUS noster risit atq; contempsit. Quamquam enim homo esset ejus ætatis quæ est ad vitia maximè prona; facile tamen id à se impetravit, ut posset consistere, & secum morari. Adolescentes vagos compositę mentis esse non existimabat, verum instar arborum, quæ cum sæpe transferantur, nunquam convalescunt. Itaq; quinquennium Academię Argentinensi impendit, Virisq; Clarissimis & Doctissimis, Johanne Sturmio, Melchiore Junio, Michaële Beutero, Oberto Giphano, Theophilo Golio, Cunrado Dasypodio, Davide Wolcensteinio, Johanne Benzio, Joh. Ludovico Havvenreutero, aliisq; jam cœlitum numero adscriptis, velut præceptoribus usus, eorumq; dictionibus ita deditus, ut non tantum Philosophiæ, Matheseos & Eloquentiæ mediocria posuerit fundamenta, verum etiam diligentiam, vitæ morumq; integritatem singulis ita probaverit, ut Academię illius Rector, Vir elegantissimus, D. Melchior Junius Eloquentiæ Professor, honestam ac recentem illius ac patrię pariter civitatis memoriã in publico programme Anno 1600. 17. Kal. Febr. tanto ab abitu intervallo, exstare voluerit. Quamquam autem elapso quinquennio ab Avunculo in patriam revocatus esset, qui curã oneribusq; tutelæ, ob sororem jam ante elocatam, liberari vellet; noluit tamen petitioni satisfacere, antequam annum ferme Academiis Germaniæ aliquot celebrioribus perlustrandis, Jenensi, Wittebergenfi, Heidelbergensi verò potissimum ac Lipsiensi tribueret, non ut ociosus spectator, sed auditor industrius, qui, quæ imbiberat Matheseos ac Philosophiæ prima initia, ea Doctorum virorum colloquiis & conversatione, ubere quæsiore ad aliquem maturitatis fructum assequendum irrigaret. Rebus domi expeditis, maturiorem in Germaniam reditum pestis passim sævientis inclementia menses fermè quinque; morata est. Interim novæ cum Cl. ac Doctissimo Viro D. Petro Severino, orbi literato satis jam noto, affinitatis tum ineundæ occasio, cum aliis, tum in primis Illustribus ac Magn. Dn. Nicolao Kaasio Regis Danię Cancellario magno, & Dn. Christiano Frisio ejusdem postea in tanto officio successor dignissimo, studia illius atq; conatus ita commendavit, ut amorem ac favorem uterq; cum vita exstare voluerit. Ejus quoq; famę celebritate motus Vir illustris ac Strenuus Dn. Henricus Rantzovius Serenif. Reg. Maj. in Ducatibus Cimbricis vicarius, ob insignem Mathematicum peritiam, ita eum amare cœpit, ut & Bredenbergam ad se vocaret honorificè, & reliquo deinceps vitæ tempore ejusdem honoribus atq; conatibus quàm maximè favorit. Cum primum autem & pestis desævientis & comitatus Francofurtensis oportunitate licuit, Basileam concessit, in Monspeffulanam Academiam, Medicinæ studiis, amplissimoq; Medicorum collegio clarum, iturus. Verum cum passim Viri docti sollicitis eum precibus urgerent, ut quas Triangulorum Analyses solidas illas ac expeditas delinearat, partimq; ex Albategnii, Joh. Regiomontani, Erasmi Rheinholdi, Francisci Maurolyci particularibus præceptis, partim privata industria & attentione in regularum generalitatem redegerat, eas publici juris faceret, & commodam Basileæ offerri sibi videret commoditatem, studia ac curas in Medicinæ deinceps ac Philosophiæ attentionem majorem commutaturus, eam negligere noluit. Itaq; semestris temporis spatio ibi commoratus, Geometriam Rotundi edidit, quæ, ut juvenilis quidem fervoris ac peregrinationis festinatione potius effusa quam elaborata censerit possit; Viris tamen doctis ac præstantibus artificibus Christophoro Clavio, Joh. Antonio Magino, Adriano Romano, Mich. Mæstlino, Snellio utriq; Patri & Filio, Bartholomæo Pitisco, Philippo Lansbergio, Nicolao Urso Dithmarso, Danieli Miverio, aliisq; pluribus ita placuit, ut alii privatis ac eum literis, alii in publicis & lectionibus suis & scriptis ac monumentis, illius cum honore meminerint. Cum autem consilio Medicorum Basileensium præstantissimorum, Plateri, Erasti, Zvingeri, Stupani, Bauhini, quos honoris causa ut amicos & præceptores & nomina-

[The text in this block is extremely faded and illegible, appearing as a dense, mirrored pattern of characters.]

bat sæpe & perpetuò exosculabatur, Gallia Italiam prætulisset, sine mora illi sese itineri accinxit, Medicinæ ac Philosophiæ operam daturus. Audivit autem in Academia celeberrima Patavina Medicos præstantissimos, Bernardinum Paternum, Hieron. Mercurialem, Capivaccium, Albertinum Bottonum, Melchiorem Guilandinum, Hier. Fabricium, ab Aqvapendente, Herculem Saxoniam; aliosq; viros nominatissimos, Franciscum Piccolomineum, Archangelum Mercenarium, Jac. Zabarellam, Malerium Mathematicum, &c. Interim ita sese apud Nationis suæ Germanicæ confortes gessit, ut & Procurator eligeretur, & post in Academia Consiliarius constitueretur, monumento inibi in Templo D. Sophiæ Nationis Germanicæ Studiosis Medicis erecto, & Bibliothecâ tum primùm instituta, quam in amplissimum literatæ eruditionis thesaurum utili ac honesta æmulatione successores auxerunt. In Academia Pisana cum alios tum in primis Casalpini & Bonamicum elegit, quorum consuetudine familiariter usus plurimùm profecit, ut privatis uterq; literis deinceps cum eo amicitiam coluerit, & Bonamicus in publica suorum de Motu Commentariorum præfatione honestam absentis illius mentionem injecerit. In urbe Florentina liberalissimum Mariæ Nosocomium aliquot mensum spacio illum detinuit: potissimum quòd illic liberum ac quotidianum offenderet accessum, & in pharmacopolium iustructissimum, & ad complures variis ægritudinibus correptos. Italiâ quadriennio paulo minus jam confecto, prius exire noluit, quàm Ferrariam, Bononiam, Senas, Romam, Capuam, Neapolin, Puteolos, Vicentiam, Veronam, Mediolanum, Taurinum, Venetias cum primis, reliquasq; & Academiâs & urbes nobiliores adiisset, & quæ à peregrinantibus in itinere æstimari debent, diligenter attendisset. Demum studiis suis consulturus Basileam rediit, inibiq; præceptorum suorum secensuræ subiecit, dignus judicatus, qui à celeberrimo Medico & Philosopho Theodoro Zwingero, Medicinæ Doctor, die Bartholomæi, Anno 1587. renunciaretur. Prius verò quàm in patriam rediret, celebriores Germaniæ partes & Academiâs perlustravit, Franciam, Sveviam, Bavariam, Austriam, totumq; tractum Danubianum; item Pofoniam, Jaminum ac Comorram Hungariæ: ita tamen ut singulis Academiis Friburgensi, Wirtzburgensi, Altorfinæ, Tubingensi, Ingolstadianæ, Lavinganæ, Dillinganæ, Viennensi temporis justam moram tribueret; donec per Moraviam, Bohemiam, Misniam, Marchiamq; ad suos domum rediret. Reversum ac rebus Medicis aliquandiu Flensburgi incumbentem Illustrissimus Princeps ac Dominus Dn. Philippus, Norvegiæ hæres, Dux Slesvici & Holsatiæ, Gottorpium evocavit, Medicumq; suum constituit. Tum ex Hesiodi præcepto, constituta domo, de ducenda uxore cogitans invocato Divini numinis auxilio, maturo consilio lectissimam ac pudicissimam sibi elegit Virginem Sofratam Ivariam primario loco honestisq; parentibus in Frisia Eidorensi prognatam, iis fæminini sexus ornatam dotibus, ut in felici ac læto 24. fermè annorum conjugio, marito demum viduo infatiabile sui desiderium reliquerit. Cum in arce Principis Tonningæ nuptias d. 30. Augusti Anno 1590. celebrasset, inq; ipsa nuptiarum solennitate ab Academiæ nostræ Professoribus literæ allatæ essent, quibus Illustris ac Magnifici Viri Dn. Nicolai Kaasij R. M. Cancellarii & Academiæ conservatoris summi Consilio Mathematica ei deferebatur professio, & Mense mox subsequente Octobr. Illustrissimus Princeps Dn. Philippus vitam cum morte commutasset, ipse quoq; vitam aulicam cum ocio Academico commutare decrevit. Itaq; à Reverendissimo ac Illustrissimo Principe Dn. Johanne Adolpho Archiepiscopo Bremensi ac Lubecensi, Cimbrorum Duce, Principis sui laudatissimæ memoriæ Fratris ac Successoris petita humillima dimissione, eam clementissimè obtinuit, & Anno 1590. in Augusto sibi delatam Mathematicam Professionem, anno demum 1591. in Julio, postquam Horoscopographiam suam paulo ante edidisset, adiit, eiq; præfuit donec Anno 1602. Eloquentiæ Professioni de Perillustris ac Magn. Dn. Christiani Frisij de Borreby Cancellarii voluntate præficeretur. Cumq; non longo post tempore Cl. Vir D. Andreas Christierni, & Medicus in Academia secundus, & Oeconomus bonorum Sorensis Scholæ administrationi destinaretur, oeconomia & Communitatis Regiæ bona protinus administranda suscepit. Quamquam vero Professio Medica Cl. Viro D. Petro Severino Regiæ Majest. Medico Magnifici Dn. Cancellarij consilio decreta esset; tamen cum ille immaturo fato Academiæ eriperetur, & paulo post Cl. Vir D. Andreas Lymvicus Medicus Senior in vivis esse desisset, Illustris Cancellarij favore factum est, ut prius quàm ab illo relictam Medici Secundi stationem adiret, hujus locum Anno 1603. consequeretur. Interim lætum & felix conjugium D. O. M. filiis tribus & 6. filiabus auxit. Filius medius Ivârus filiaq; duæ Druda prior ac Brigitta moriendo matrem anteverterunt: ultimus Thomas mortem Matris, quàm 25. Junij 1614. Pater luxit, annos natus 16. infecutus est. Primus natu Vir Clarissimus, Academiæ nostræ jam Senior, M. JACOBUS FINCKIUS, Physices Professor publicus, cum conjugè Margaretha Tetens, Avum fecit duorum filiorum Thomæ & Johannis, totidemq; filiarum, Sofratæ & MARGARETHÆ, proavum verò duorum filiorum totidemq; filiarum. Filia natu major, ANNA quæ nupsit D. Casparo Bartholino S. S. Theol. Professore sex nepotes unamq; neptim Seni Finckio genuit, novem pronepotes totidemq; proneptes, duas abneptes: Altera MARGARETHA, quam duxit D. Georgius Fuiren, tres nepotes duasq; neptes, pronepotem unum & tres proneptes: Tertia DOROTHEA conjux D. Olai Wormij Med. P. P. sex neptes, quinque pronepotes & sex proneptes. Quarta Druda uxor D. Johannis Brochmanni, duos nepotes, quatuorq; neptes, & duos pronepotes: quos si numeratò mavis, erunt 79. Qua verò fide ac industria & Academicis prælectionibus & disputationibus, alijsq; Academiæ negocijs spacio 65. annorum vacaverit, bonorum Regiæ Communitatis administrationi ab Anno 1602. ad Annum 1654. præfuerit, & Magistratum Academiæ summum quintum gesserit: & quo modo domui suæ honestè ac benè prospexerit, cum omnibus interim omnium ordinum hominibus amicè & promptè conversatus fuerit, Serenissimi Regis Christiani IV. Regiæ utriusq; Sophiæ & Annæ Catharinæ, ac Principum liberorum, aliorumq; Magnatum valetudini curandæ sæpius adhibitus, id Collegis, auditoribus ac discipulis, reliquorumq; ordinum in quavis societate bonis censendum ac æstimandum relinqvimus. Conceperat *γαιχέλωσι* Mathematicam & in argumento Geometriæ Rotundi ut ipse præstantissimorum Mathematicorum conatus excitavit & juvit, ita ab iisdem vicissim didicit quibus opus suum interpolatum auget: Sed quæ illi in Academia commissa fuerunt negotia publica quamplurima, & Oeconomie Regionum Alumnorum fidelissimæ & onerosissimæ curæ, quæq; vel singula singulos & totos requirunt homines, hæc aliaq; ingenii divini monumenta interceperunt. Cœpit enim tum temporis divinæ benedictionis uberrimus proventus, sub ipsius administratione in communitatis regiæ commoda, quotidie augeri, unde factum est ut Oeconomi priores ædes & aream dupla accessione locupletaverit, novo insuper cœnaculo pro Studiosis alumnis extracto. Nec minus illum fatigavit elegans & splendidum illud, habitationibus alumnorum regionum destinatum ædificium, quod Regentiam vocant; cujus fabrica quantum hauserit argenti, quantum temporis insumpserit, facile loquentur, qui illam provinciam unquam subierunt. Posset ex dictis ipsius fidelitas & diligentia abundè fati æstimari, nisi majus adhuc accederet superpondium. Cimbria n. à milite Cæsareano obfessa & devictâ, cum magnus esset hic Studiosorum exulum numerus, ex summi magistratus voluntate, Oeconomie res ita dispensavit, ut plus quam quadraginta, ultra numerum, quibus libera mensa ex fundatione, regia decreta est, alerentur, & adhuc aluntur. Sed nondum finis erat laborum & variarum quibus quotidie exercebatur curarum, dum ædes communitatis, & omnes Oeconomie officinæ ingenti incendio conflagrarunt. Quibus restaurandis quamquam non parum requirebatur sumptuum, effecit tamen vir prudentissimus, ut sine magno aliquo rei istius familiaris dispendio, ad istam qua nunc in platea septentrionali visuntur, excreverint magnificentiam. Non sufficit unius pagellæ angustia tanti viri meritis consignandis, aut vitæ tam laudabiliter actæ tabulis recensendis: Quam enim pacis & concordie semper fuerit amans; quàm omnibus bonis carus & amicus; quam liberalis in stipendiis pro studio Medico & Philosophico promovendo, constitutendis; quam in pauperes & egenos beneficus; publica fama & rationes testes esse possunt, & vel morte confirmata extrema ipsius voluntas revelabit. Ideoq; finem hic facimus solemnem formula, Bene vixit. Et quia bonæ vitæ exitus nunquam tristis esse solet, ipsi quoq; hanc felicitatem non invidemus. Postquam enim Venerandus hic Senex, laborum, honorum & annorum (utpote annum agens 96.) quotidie magis magisque vires debilitari animadverteret, totus in precibus, & quotidianis pietatis detinebatur exercitiis, usq; dum 10. Aprilis jam proxime elapsi, febriculâ corripere, quæ accedentibus gravissimis, ex Calculo, alijsq; pectoris doloribus, emaciatum & senio confectum corpusculum lancinarunt, ut decimo quarto à decubitu die 24. scilicet ejusdem Aprilis, animam Creatori suo, placidissime redderet. Ita nunc demum plurimorum dierum & laborum verè satur in cælestem commigravit patriam, desideratissimæ sanctorum Angelorum & Beatarum Mentium societati adjunctus Magnus noster FINCKIUS. Corpus hospitium illius illustri animæ, quæ potiores orbis provincias laude sui nominis implevit, hora I. in tumulo plurimos abhinc annos eidem destinato, in Templo D. Virg. honorificè componetur. Vos Cives Academici, ite quanto potestis maximo ac decentissimo concursu, unâ cum reliquis Ordinis nostri confortibus, tanto viro exequias, nunquam certè videbitis in hac Academia, fortè nec in universo Daniæ regno celebrioris viri funus, tam quoad prægrandem ipsius ætatem, per amplam & summè honoratam familiam; quàm quoad insignem ejus in vita candorem, incomparabilem eruditionem, admirandam prudentiam, summam erga omnes humanitatem, & reliquam plurimarum virtutum gloriam. P. P. Hafniæ, d. 2. Maj: Anni M. DC. LVI.

Sub Officii nostri Sigillo.

[The text in this block is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a dense block of Latin text, possibly a manuscript page.]

